

pede, tot mai departe!

și sport! Crește necontenit valoarea performan-
țelor sportive a patriei!

Au făcut uriași pași înainte. Recorduri care dă-
lesc, — au căzut unul după altul. Deasemenea,
războaiele de cârmă, haltere etc., sporturi care până
nu puteau fi organizate competiții care să ducă

la jos, o elocventă mărturie a marilor progrese re-
gistrate la 23 August 1944.

edii orare fac
stru cu motor.

KILOMETRU

h. — 131,676

m. h. — 135,106

m. h. — 169,173

3,673 km. — 176,298

— 134,454 km. h.

m. h. — 157,343

715 km. h. —

4 au fost în-

ăcestui concurs

oi, la care s'au

stfel, pentru

stabilite recor-

88,181 km. h.),

9), 750 cmc.

(190,981).

n experiența

1946 au fost

prima oară în

de viteză pe

care s'au ales

cesteor întreceri

50 km. Ince-

fiere ediție

R.P.R. pe 50

au îmbunătă-

5 alergări, din

i au fost im-

cmc. s'au reali-

94,727 km., la

la 350 cmc.

0 cmc. sport

cmc. curse

Totodată în ediția din actualul
sezon în cursa pe 50 km. au fost
stabilite și recordurile la automo-
bile. Auto: până la 2 l. 114,650
km. h., auto peste 2 l. 129,983
km. h.

La fel, anul acesta s'a alergat
pentru prima oară și s'au stabilit

PROBA

Pistol viteză 60 focuri:
Armă liberă—calibru redus poziția
culcat 398 400
Armă liberă calibru redus poziția
genunchi 372 389
Armă liberă calibru redus poziția
picioare 351 380
Armă liberă calibru redus

3 x 40

1944 1952

nu se practica —586 pct.

398 400

372 389

351 380

1115 1161

Natație

În ultimii ani, natația a înregist-
trat în țara noastră progrese tot
mai mari, reflectate atât de valo-
rea recordurilor, de performanțele
înotătorilor fruntași cât și de re-
zultatele din ce în ce mai valoroase
pe care le obțin juniorii și juni-
oarele noastre.

Comparația cifrelor record ne
poate oferi o imagine a marelui
progres înregistrat de noi la nata-
ție, dar imaginea aceasta este
departe de a cuprinde tot ceea ce
se poate spune despre înnoțul nostru
de performanță.

Fără îndoială că performanța de
1.00.00 min. este valoroasă pentru
proba de 100 m. liber, dar atunci
când recordul probei a ajuns la 59.2
sec. și când în țara noastră mai
avem aproape 15 înotători, care
parcurs distanța aceasta sub 1:10.0,

succesul este mult mai mare. Și si-
tuația aceasta există la toate pro-
bele. Dar să comparăm la câteva
probe alese la întâmplare cifrele
record valabile în 1944 cu cele va-
labile azi.

SENIORI

100 m. liber: 1:02.3 — 0:59.2
200 m. liber: 2:26.1 — 2:18.0
400 m. liber: 5:19.4 — 5:03.6
1.500 m. liber: 22:12.5 — 20:32.2
100 m. bras: 1:21.1 — 1:20.2
200 m. bras: 3:03.2 — 2:54.2
100 m. fluture: 1:16.7 — 1:13.3

SENIORAE

100 m. liber: 1:23.9 — 1:15.1
200 m. liber: 3:19.4 — 2:49.3
400 m. liber: 7:02.8 — 6:03.0
100 m. bras: 1:38.0 — 1:27.7

Și șirul acestor cifre poate fi
continuat cu cifrele-record la fie-
care probă.

Sportul, prieten drag
al tinerilor țărani muncitori

Până după 23 August 1944, ță-
ranii muncitori din patria noastră,
nu numai că nu au avut posibi-
litatea să practice sportul, dar,
nici nu au avut ocazia cel puțin
să cunoască acest minunat mijloc
de întărire fizică și morală. Era
și normal acest lucru. Boierii și
chiburii, care stăpâneau mai tot
pământul țării noastre nu aveau
nici un interes să ofere condiții
mai bune de trai celor care prin
munca lor de fiecare zi le acū-
ceau imense câștiguri.

Ziua de 23 August 1944 a marcat
și începutul activității sportive în
mediul rural.

Apariția Hotărârii Biroului Poli-
tic al C.C. al P.M.R. din 26 Iunie
1949 a constituit o importanță co-
titură și în dezvoltarea mișcării
sportive din satele noastre. Comi-
tețul pentru Cultură Fizică și
Sport, Uniunea Tineretului Munc-
citor și Confederația Generală a
Muncii au primit sarcini precise
în munca de intensificare a pă-
trunderii și practicării sportului
la sate și rezultatele nu au în-
târziat să se arate.

Campionatele de șah, schi, nata-
ție etc., crosurile de primăvară și
toamnă și mai ales „Cupa Sate-
lor” au adunat la starturile între-
cerilor numeroși țărani muncitori.
Numai la „Cupa Sate” au
participat 83.142 de tineri și ti-
nere la probele de atletism, 2.754
de echipe de fotbal, 237 de echipe
de hâncbal, 776 echipe de oină,
36.851 de înotători etc. Dease-
meni, au luat ființă până la 1
Ianuarie 1952, 566 de colective
sportive în mediul sătesc.

În anul acesta, numărul țărani-
lor sportivi și al colectivelor
sportive sătești a crescut și mai
mult. Campionatele sătești în
curs de desfășurare și întrecerile
pentru trecerea normelor G.M.A.
vor promova, ca și competițiile
sportive de până acum, zeci și
zeci de tineri talentați care vor
îngroșa rândurile sportivilor frun-
tași. Succesele înregistrate până
acum sunt chezașia celor viitoare.

Viața nu stă pe loc. Fiecare zi,
fiecare ceas, aduce ceva nou, care
face ca ziua de azi să nu semene
cu cea de ieri. Sunt însă zile în
care nu se poate ca mințea să nu
te poarte în urmă, cu ani, când to-
tul era atât de altfel decât azi...

...O astfel de zi este aceea pe
care oamenii muncii din țara no-
astră au început, încă cu luni în
urmă, s'o întâmpine prin dăru-
muncă și luptă pentru depășirea
planului de producție. În preajma
lui 23 August, ziua în care eroicele
divizii ale Armatei Sovietice au is-
gonit fiara hitleristă, dându-ne,
odată cu libertatea, adevărata in-
dependență națională, fiecare om al
muncii din țara noastră își în-
toarce pentru o clipă privirile cu
ani în urmă...

...1933. Stabilizarea monetară a
lui Maniu, curbele de sacrificiu
prin care conducătorii corupți de
pe atunci ai României căutau să
acopere urmările uneia dintre cele
mai mari crize economice din isto-
ria capitalismului, au adus masele
muncitoare la capătul răbdărilor.
Țara, condusă de regimul burghe-
zo-moșieresc, care era ajutat cu
bunăvoință de bonzii social-de-
mocrați, se îndrepta spre fascism.
În aceste condiții, pornește sub
conducerea Partidului Comunist
uriasă grevă a muncitorilor cele-
riști dela atelierele Grivița. Dar va-
lurile de sânge în care a fost în-
ăbușită această puternică manifes-
tare a forței clasei muncitoare n'au
reusit să înnece încrederea de ne-
derăptat a muncitorilor conștienți
în Partidul Comunist. De atunci,
în fiecare manifestare a muncitori-
lor din puternica cetate a mun-
cii — Grivița —, în fiecare acțiune
a lor dusă în orice domeniu s'a
ogândit tot mai mult conștiința de
clasă, puternica influență a comu-
niștilor, în care oamenii aveau în-
credere, care constituia pentru ma-
sele oprimate singurul punct lum-
inos, far călăuzitor spre vremuri
mai bune...

Lupta împotriva burgheziei a
continuat pe toate fronturile. Și în
sport...

...Eram doar câțiva — își a-
minteste Constantin Zamfir, un
muncitor pe al cărui obraz
ani de sbucium au lăsat
urme adânci. Iubeam spor-
tul și voiam să-l practicăm. Am
făcut, cu brațele noastre, și un te-
ren de sport pe care căutam să
atragem și alți tovarăși, în special
tineretul. „Faceți agitație bolșevi-
că”, ne aruncau în față slugoii ce-
lor care se temeau de bolșevici mai
rău ca de moarte. Și căutau să ne
desbina...

...Era prin nouă sute patruzeci.
Noi înghetaserăm un grup de vreo
25 de muncitori. Îucam rugbi. Era
un grup puternic, unit. Echipa
noastră începuse să se afirme, deși
nici pe departe nu avea posibilită-
țile celor din cluburile burgheze.
Echipament... materiale... fiecare
lucru avea o poveste a lui, în care
era vorba de zile de foamă, de pri-
vațiuni. Și atunci a venit la noi
inginerul Ghica...

Asta era un mare acționar, care
„acționa” activ și pe tărâmul de-
binării clasei muncitoare. Găse-
am omul o cale indirectă, pe care în-
cerca să o folosească și în valea
Jiului și pe care voia să o încerce
și la noi: el căuta să realizeze asta
prin provocarea de rivalități prin-
tre muncitori în activitatea lor din
afara producției. A venit și la noi:
„Vă dăm echipament, terenul de
la Giulești, mingi... tot ce aveți
nevoie. O să faceți sport adevă-
rat, cu antrenor, cu ore speciale,
cu... premii. Facem două echipe, una

ERI ȘI AZI

o să treacă la Rapid, cealaltă ră-
mâne la CFR”...

Propunerea părea isvorită din
cele mai bune intenții. Iată-ne deci
având condiții la fel de bune cu
ale cluburilor burghezele Uniți, s'au
și entuziasmat. Alții, vedeau că e
o șmecherie la mijloc, dar nu reu-
seau să-i prindă sensul. Și ne-au
luminat oamenii în care aveam în-
credere: comuniștii. Tovarăși ca
Vasile Secară sau Pavel Crețaru
ne-au arătat că e vorba de un prin-
cipiu străvechi al claselor exploa-
tatoare din toate timpurile: im-
parte și stăpânește! Adică ei voiau
să creeze între noi rivalități, cer-
turi, care să ne slăbească, să rupă
micul dar puternicul nostru colec-
tiv și să-și facă și din sport o armă
a lor.

Dar nici vorbele dulci ale lui
Ghica, nici amenințările lui Virgil
Ionescu, directorul atelierelelor, nici
presiunile lui Mădăraș, directorul
„asistenței” CFR nu ne-au înduple-
cat. „Vreți să ne dați sprijin? Il
primim. Dar ca echipă a atelierelelor
Grivița și nu altfel”. Or, tocmai de
asta se temeau slugoii. O echipă a
Griviței, a bolșevicilor, a greviștilor
din 1933? Asta nu! „Grivița” nu
trebuie să figureze în denumirea
echipei...

Și așa am rămas și fără „dra-
goștea” burghezilor și fără „spri-
jinul” lor.

Dar, curând, prietenii sportului
burghez au început să aibă
alte griji. Dinspre răsărit, veneau
în iureș năvalnic diviziile Armatei
Sovietice, măturând din calea lor
hoardele fasciste. „Rușii sunt la
Iasi”, răsună strigătul de alarmă
al clasei care-și simțea sfârșitul
aproape. „O să-i oprim”, se
autoîncurajau ei. Dar nici o
forță din lume nu putea opri
Armatele Sovietice victorioase.
Și a venit acel 23 August,
început prin sălbatece bombard-
mente și atacuri naziste asupra
Capitalei apărată de gărzile mun-
citorești și terminat prin acele
clipi de neuitat când tancurile so-
vietice, acoperite de flori, abia pu-
teau înainta printre coloanele de
oameni ai muncii veniți să le în-
tâmpine. Și, în timp ce armatele
eliberatoare porneau mai departe
spre Apus, spre viziuna fiarei fas-
ciste, scoțând în drumul lor glorios
jugul de pe umerii altor popoare,
în România clasa muncitoare, în
frunte cu Partidul a prins să se or-
ganizeze, să ia frânele țării în pro-
priile-i mâini.

Și muncitorii dela atelierele Gri-
vița CFR și-au văzut împlinit vi-
sul pentru care luptaseră atâtea
amar de vreme. Lupta lor nu se
terminase însă, ci abia începea. Și
obiectivul principal era preluarea
din mâna burgheziei a tuturor tre-
burilor, fie că era vorba despre
producție, despre cultură sau sport.
Rând pe rând, problemele culturii,
ale asistenței, ale sportului au tre-
cut în mâna sindicatului. Și asta
prin luptă, pentru că burghezia n'a
acceptat de bunăvoie să părăsească
pozițiile pe care le mai deținea
încă.

Dar nimic nu a putut stăvili dru-
mul avântat al clasei muncitoare,
în frunte cu partidul ei, spre cuce-
rirea deplină a puterii în stat. Și
pe acest drum s'au dezvoltat toate
celelalte activități, împreună cu
sportul. Când, în 26 Iunie 1949 Ho-
tărârea Biroului Politic al C.C. al
P.M.R. vine să consfințească suc-
cese obținute până atunci în ac-
tivitatea sportivă și să creeze a-
cesteia o cale nouă, luminoasă, de

dezvoltare, la Grivița Roșie exista
un puternic centru sportiv. Și el a
continuat să se desvolte, pe dru-
mul trasat de Hotărâre...

Azi, colectivul sportiv Locomoti-
va Grivița Roșie este capabil să
ofere muncitorilor condițiile nece-
sare practicării a 13 sporturi. În
cele 13 secții pe ramură de sport
existente, activează sute de spor-
tivi legitimați. Sute de alți tineri
fac acum primii pași în sport: din
10 tineri muncitori, 2 sunt spor-
tivi activi, 3 sunt aspiranți G.M.A.,
unul este purtător de insignă. Ma-
rile competiții de masă ca și ex-
cursiile atrag zi de zi mai mulți
participanți. Astfel, la campionatul
de cros „Să întâmpinăm 1 Mai” au
concurat câte 5 din fiecare 10 tineri
din fabrică, iar la excursii la parte
cu regularitate aceeași proporție de
tineri.

Sportivii au la dispoziție mari
baze sportive: Stadionul Giulești,
strandul Locomotiva Băneasa, nu-
meroase terenuri de tenis, volei,
baschet, piste de popice, iar acum
se lucrează la amenajarea unei
baze sportive complexe în apropi-
rea întreprinderii.

Cât despre echipament, el nu mai
constituie o problemă pentru spor-
tivilor dela Grivița Roșie. Mergi la
magazia colectivului, semnezi un
bon și poți folosi echipamentul de
care ai nevoie!

Sprijinul de care se bucură spor-
tul nu vine însă numai din partea
asociației. Toate organele întreprin-
derii sunt în egală măsură intere-
sate în bunul mers al activității
sportive. Organizațiile de partid și
UTM, comitetele de întreprindere și
direcțiunea dau un prețios sprijin
activității sportive, acest factor atât
de important în întărirea sănătății
și în pregătirea pentru munca de
înaltă productivitate.

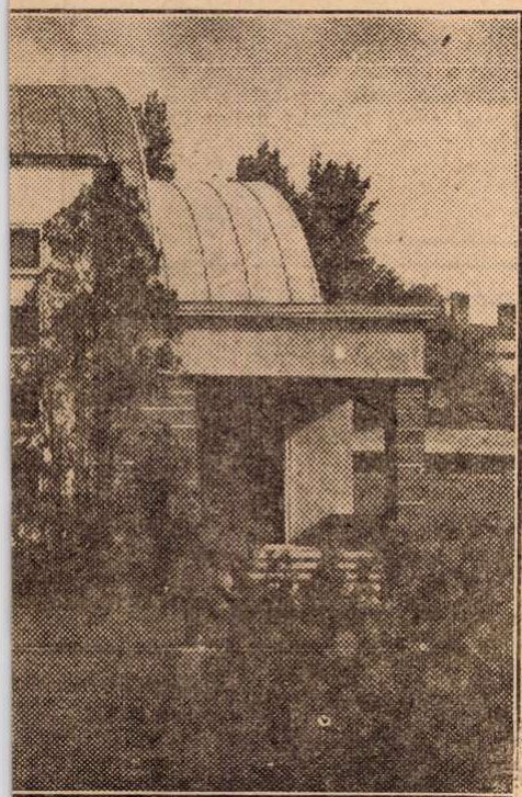
Iar răspunsul tinerilor sportivi la
toate aceste condiții este unul:
munca intensă, de zi cu zi, pentru
noi succese în producție ca și pe
terenul de sport. Muncitorii dela
Grivița Roșie sunt mândri de vic-
toriile rugbiștilor și fotbalisților,
ale echipei de polo și ale înotăto-
rilor, ale jucătorilor de volei și bas-
chet, ale alpinisților și popicarilor.
Cu aceeași mândrie vorbesc ei des-
pre sportivi ca alpinistul Virgil
Georgescu, rugbistul Marin Cioba-
nu, înotătoarea Victoria Bălăne-
scu, trăgătorul Bucur Cremenescu
sau popicarul Ion Catrinescu, evi-
dențiați în producție în cinstea zi-
lei de 23 August și a proiectului
noii Constituții.

Iar fiecare nou eveniment, fie-
care nouă victorie a poporului nos-
tru muncitor aduce ceva nou și în
viața colectivului sportiv Locomo-
tiva Grivița Roșie.

Așa a fost cu ocazia apariției
proiectului noii Constituții a Re-
publicii noastre. În producție, între-
cerea a luat un și mai mare avânt
și, alături de tovarășii lor de mun-
că, sportivii au pornit cu și mai
mult elan să depășească normele.
Pe terenul de sport: 140 noi purtă-
tori de insignă până la 23 August,
deci îndeplini ea cu o lună înainte
de termen a planului pe trimestrul
III.

Studiind articol cu articol proie-
ctul noii Constituții, membrii colec-
tivului sportiv Locomotiva Grivița
Roșie au avut și mai clar în față
uriasa cucerire a poporului nos-
tru muncitor, condus de partid pe
drumul luminos al construcției so-
cialismului. Și mai limpede văd ei
acum deosebirea ca dela cer la pământ
dintre ieri și azi și mai bine
văd ei mărșăla zilei de mâine.

line și paragini...

„Dinamo”: sala de gimnastică.

Văvălă dă șuvoiul tinereții.
Răd bucurii și nu-și încap în margini.
Cu pieptul larg se încordează-atleții
și tot mai fâlnic sună goarna vieții...
e unde-au fost ruine și paragini...

Prădalnici „fâhri” dornici de război,
Voi Hanibali ai noilor Cartagini,
Sadarnic strângeți oștii! În dărz șuvoi
Mîndrădăru păcii ne-a crescut eroi!
și lor mai fi ruine și paragini!

ION GRID

La 10 tineri muncitori sunt:

